

Ако въ репликата г-нъ Помяновъ допустна, за минута, че револвера не можалъ да се испразни нарочно, а случайно, очевидно е, че и по този случай не може да ми се прикачи 55 статия отъ Отоман. Наказат. Законъ, макаръ че това го желае г-нъ прокурора.

Колкото за Александра Пенковъ, ще мина за сега край и нѣма да казвамъ дума за него.

Да дойдемъ на самия заговоръ и на неговото кадро въ Одесса — дневника. Самия прокуроръ се изрази отъ мѣстото си, че този дневникъ е писанъ съ кръвъ и огънъ и такова впечатлѣние е оставилъ и въ други, които сж го чели.

Що значи това г-да съдии?

Значи крайно възбуждане и изострѣние на нѣкакви единъ видъ психически трѣски.

Дневника г-да, е писанъ слѣдъ единъ видъ душевна трѣска и естествено признавамъ, че имамъ едно смѣтно понятие за дневника. Той (дневника) се изобразява въ менъ като единъ тъменъ сънъ и каго го четоха, ми се струваше, че пръвъ пжтъ го слушамъ и бѣхъ като въ огънъ, слѣдъ което първата мъгла ме покри, а и сега ми се прѣдставя не по ясенъ, отъ колкото първия пжтъ. И спорѣдъ това, ако на г-на прокурора бѣше чудно, ако азъ тукъ въ първия си расказъ по съдебното слѣдствие, дѣйствително въ единъ видъ встѣпление говорихъ по дневника, като не знаяхъ, какъ да си го прѣдставя и какво е писано у него, защото като облакъ ми се прѣдстави, то сега има случай да се разясни и всѣки експертъ по този видъ появление отъ човѣческия животъ ще му потвърди туй буквално. Заявявамъ го, и нека го знае това г-нъ прокурора. Само това зная отъ дневника, че е ясно изобразенъ вътрѣшния моя миръ и характеръ, и ако е така, не ме е срамъ да излѣза съ него прѣдъ цѣлия свѣтъ, и че той ми е най-добрата защита. Това е то историята на този пунктъ по заговора.

Той е билъ единъ епизодъ въ моя животъ, както отъ външни причини, — било отъ политически събития въ България, било отъ самитѣ собствени мои неволи и страдания, — когато се яви замисълъ за този заговоръ и че слѣдъ това нѣкои причини рѣшително повлияха въ мене за да се отвърна отъ тази замисълъ, както съмъ си и по естество.